

November 2008, nr 7

News from the Keyzers

When people have the choice to choose God, that's their business.

When people don't have a choice, it's our business.

Geliefde gemeente, familie en vrienden,

Na de heerlijke zomervakantie, met speciale dank aan familie Van den Top voor het gebruik van hun huis, zijn we alweer 2 maanden hier in Engeland en hebben we al veel mogen leren. Elke morgen starten we in de klas eerst met "devotion." Alle leraren en studenten zijn hierin betrokken en bereiden om en om wat voor. We zingen en bidden met elkaar... heel fijn om zo de dag met God te beginnen. Als eerst heeft iedereen zijn getuigenis gegeven waardoor je de mensen gelijk een stukje beter leert kennen, hoe ze tot geloof zijn gekomen, maar ook hoe de Here hen geleid heeft tot zending. De lessen zijn reuze interessant. We leren over: 'de mens als cultuurdrager' (of te

wel culturele-anthropology), cultuurshock, het leren kennen van andere culturen, communiceren en handelen in een andere cultuur, het herkennen van verschillende ziekten en hoe te handelen in verschillende medische situaties, leiderschap, het ondersteunend werk dat bij zending nodig is (leraren, inkoper van goederen, bouwlieden, dormparents, boekhouder, computer technenuten etc.) maar ook over ons grote voorgedane voorbeeld; Paulus, met zijn brieven aan de Filippijzen en de Romeinen. We willen niets missen en slurpen werkelijk alles op!

Woodlands

De tweede week van september begon gelijk al met een "woodland survival course". Drie dagen overleven in de bossen van Derbyshire. Drie dagen in dezelfde kleren, geen douche, geen onderdak, geen elektriciteit, geen vuur en het moeilijkste van alles... geen vrouw en kinderen! We begonnen met een hike van 8 km en ik probeerde daarom mijn backpack zo licht mogelijk te houden. Alleen één paar reservekleding, eten en wat kleine spulletjes. Een hele leuke en spannende uitdaging! We werden opgesplitst in 2 teams en als eerste moesten we onze eigen shelter leren bouwen met alleen dat wat je in het bos vindt (dus geen spijkers/schroeven of touw). Na een uur of vijf hadden Sasch en ik ons vertrek klaar. Wij hadden gekozen voor een wat grotere shelter met een zij-ingang, al was het van binnen nog steeds erg krap. Het was een hele cultuurschok om zo heel krap naast iemand anders te liggen dan je eigen vrouw. Maar ook dat hoort bij survivelen. We leerden allerlei soorten handigheidjes met van alles wat in het bos te vinden was. Zo heb ik geleerd om van brandnetels ontzettend sterk touw te maken (je kunt er mee touwtrekken). Hoe kom je aan water? Hoe kom je aan vuur? Hoe maak je een bed, een tafel en stoelen zonder behulp van bevestigingsmateriaal? Het enige wat we hadden was een zaag en een machete. En wat doe je als je een lekker kippetje ziet rondlopen? Op al deze vragen heb ik in de praktijk antwoord mogen vinden. Midden in de nacht moesten we een opdracht doen om 10 kleine kaartjes te vinden in het bos met behulp van een kompas, de graden en de afstand, zonder echt te weten hoeveel nu precies bv 50 meter is. De taken waren snel verdeeld; het koken liet ik aan andere over en zelf vond ik het erg leuk om het vuur aan te houden en dat is me dan ook gelukt voor 36 uur aanhoudend. Dit lukte me omdat ik de laatste 2 nachten naast het vuur heb geslapen omdat ik wilde vluchten van mijn cultuurschok c.q. het gesnurk van mijn medestudent.

Mijn verantwoordelijkheden...

Hoewel het ons tweede jaar is, viel de start van dit jaar ons een stuk zwaarder dan afgelopen jaar. Waarschijnlijk omdat we ons vorig jaar hadden voorbereid dat het moeilijk zou kunnen worden en we nu na de zomervakantie meer naar *huis* verwachtte te gaan. Toch is je 'thuis' anders als je ineens weer allemaal nieuwe burens en mensen om je heen hebt. We misten onze vrienden van vorig jaar en we beseften dat we wat dat betreft weer helemaal opnieuw moesten beginnen. Tja, een goed voorproefje voor later, dat wel.. Uiteraard maakt het ook een groot verschil dat we nu twee kinderen hebben. De combinatie van het volledig willen gaan voor

de studie, onze kleine kinderen en het gewoon echtgenote en huisvrouw zijn (in mijn geval dan ☺) zorgde voor veel stress. Als een leraar ons nieuw huiswerk opgaf, kreeg ik de neiging om in een huilbui uit te barsten die waarschijnlijk voor dagen niet meer zou stoppen. Wanneer ik dat nog net op tijd weg kon slikken, fluisterde ik daarna tegen Anne; *'Dit kunnen ze echt niet maken, het is veel te veel. Ik kan het niet aan... ik ga terug naar Nederland.'* Omdat ik weet dat ik veel leer van het maken van huiswerk vond ik het moeilijk om mijn diploma op te geven en te gaan voor een certificaat, waarbij je minder huiswerk hoeft te maken. Toch heb ik deze beslissing gemaakt... en wat een heerlijke rust kwam er vanaf toen over me heen. Nu is het niet meer; *'Kom op Gloria er is toch niets aan de hand?'* maar *'Hoi lief meisje moet je een beetje huilen, waar heb je last van, zal mama je buikje lekker masseren?'* Ok... misschien iets minder overdreven, maar in ieder geval kan ik nu mijn verantwoordelijkheden tegenover mijn gezin op me nemen. Heerlijk.

Judah en Gloria

We genieten erg van onze kinderen. Gloria groeit goed en is een heerlijk vrolijk meisje. Judah is heel erg lief voor haar en brengt haar steeds even een kusje. Als Gloria nog slaapt dan wijst Judah al naar haar speelkleedje in de woonkamer en zegt vragend: *'Baby, baby?'* Hij is echt de oudere broer die zijn zusje wil beschermen. Als er een kindje te dichtbij haar in de buurt komt begint Judah dreigend te schreeuwen. Ook wil hij nog wel eens gaan dansen voor haar zodat ze moet lachen... en wanneer dat dan het geval is dan horen we vooral Judah heel hard grinniken. Heerlijk!

Dank en gebedspunten

We zijn de Heer heel dankbaar dat we onze auto konden verkopen en inmiddels in de heerlijke oude passat van mijn ouders mogen rijden! Ook zijn we zeer dankbaar voor onze bovenburen die zeer goede vrienden van ons geworden zijn... de Heer verhoord gebeden!

Zou u met ons willen bidden voor specifieke leiding in ons leven. Het komt nu allemaal erg dichtbij maar we hebben nog geen concrete plannen voor de toekomst. We noemen elke week wel weer een andere land als mogelijkheid, maar we willen hierin Gods leiding weten. Verder zou het ook fijn zijn als u bid voor de reflux van Gloria. Ze spuugt ontzettend veel. Het houdt haar gelukkig niet van groeien, maar zorgt wel voor veel ongemak. Gebed vermag veel!

Hartelijk dank.

Anne & Eliza Keyser
North Cotes, Grimsby,
Lincolnshire. DN36 5XU
England.
Fam.keyser@gmail.com

Voorzitter: Br. Floris van den Top.
Penningm./Fondsenwerver: Zr. Hanneke Verwoerd
Secretaris/Contactpersoon: Zr. Grace Ezinga
Tel.: 0636309053
Gracezinga@hotmail.com

55.65.42.819 t.n.v. NTM te Leerbroek o.v.v. gift Familie Keyser, code 32.
55.87.99.191 t.n.v. Baptistengemeente Doorn o.v.v. Familie Keyser.